

**Material tematic sesiune clasică/ online de coaching/ consiliere profesională/ orientare în carieră,
individuală/ personalizată și/ sau de grup**

„DreptCompAct- COMPetențe ACTuale pentru studenți la DREPT”, Cod proiect: 312957

Competențe transversale în domeniul juridic. Comunicarea (I)

Competențele transversale în domeniul juridic se referă la abilități generale care sunt utile în mai multe domenii și care nu sunt specifice unei singure profesii sau discipline. Acestea includ, de exemplu, abilități de comunicare, analiză, rezolvare de probleme, lucru în echipă și adaptabilitate. Ele sunt complementare competențelor tehnice specifice dreptului și contribuie la o mai bună performanță profesională și la o adaptare eficientă la schimbările din domeniu.

Competențele transversale pe care le vom analiza detaliat în următoarele materiale sunt: **Comunicarea**, (Capacitatea de a exprima idei clar și concis, atât în scris, cât și verbal, adaptată diferitelor audiențe), **Analiza critică**, (Capacitatea de a examina informații, argumente și dovezi, identificând punctele slabe și cele tari.), **Rezoluția de probleme** (Identificarea și analizarea problemelor juridice, propunerea de soluții eficiente și implementarea acestora.), **Managementul timpului** (Organizarea eficientă a sarcinilor, respectarea termenelor limită și prioritizarea activităților.), **Lucrul în echipă** (Colaborarea eficientă cu colegii, respectând opiniile și contribuind la realizarea obiectivelor comune.) **Adaptabilitatea**: (Flexibilitatea și capacitatea de a se adapta la schimbările legislative, la noile tehnologii sau la situații neprevăzute.) **Leadership**: (Capacitatea de a motiva și influența colegii, de a coordona echipe și de a lua decizii.) **Etica și deontologia profesională** : (Respectarea principiilor etice și deontologice specifice profesiei juridice.) **Cercetarea și documentarea**: (Capacitatea de a identifica, evalua și utiliza informații relevante pentru domeniul juridic.) **Învățarea continuă**: (Dorința și capacitatea de a se dezvolta profesional pe tot parcursul vieții.)

Le analizăm pe rând, în materialele următoare, începând cu comunicarea, ca principala competență transversală pe care un angajator o caută la candidatul perfect pentru compania lui, indiferent dacă este un job la stat sau la privat.

- **Comunicarea:** Capacitatea de a exprima idei clar și concis, atât în scris, cât și verbal, adaptată diferitelor audiențe.

Fără doar și poate comunicarea este o competență care se formează din fragedă pruncie, se educă, se dezvoltă, se perfecționează pentru ca omul, acea "ființă socială" (a se vedea Aristotel- Politica, J. J. Rousseau – Discurs asupra inegalității dintre oameni) să poată interacționa în mod corect și conștient cu semenii săi. Explicația lui Aristotel este relevantă: "Statul este o instituție naturală și omul este din natură o ființă socială, pe când antisocialul din natură, nu din împrejurări ocazionale, este ori un supraom ori o fiară... Totodată, este clar de ce omul este o ființă mai socială decât orice albină și orice ființă gregară (care trăiește în grupuri compacte, în turme, cete, cîrduri, conform dex); căci natura nu creează nimic fără scop. Însă grai are numai omul dintre toate vietățile. Vocea (nearticulată) este doar semnul plăcerii și al durerii, și există și la celelalte vietăți, căci natura lor se ridică numai până acolo, să aibă simțirea plăcerii și a durerii, (...), pe când limba servește a exprima ce este folositor și ce este vătămător, precum și ce este drept și nedrept. Și această însușire este caracteristică omului, spre deosebire de toate vietățile, așa că singur el are simțirea binelui și a răului, a dreptului și a nedreptului și a tuturor celorlalte stări morale. Comunitatea unor ființe cu asemenea însușiri creează familia și statul. (Aristotel – Politica).²

¹ Sursa Foto: <https://clipsi.ro/2017/01/23/comunicarea-elementele-scopul/>

² <https://lectiadefilosofie.wordpress.com/2012/07/08/omul-zoon-politikon/>

Revenind la comunicarea între oameni, ea este definită în multe științe, după specificul ei, dar o definiție mi-a atras atenția și am decis s-o împărtășesc în acest material: *”Comunicarea este un proces social prin care noi, oamenii, transmitem idei, informații sau cerințe către alte persoane. **Deși pare simplu să comunicăm, există o diferență semnificativă între a vorbi și a transmite eficient un mesaj.** Practic, comunicarea eficientă înseamnă să poți transmite clar, concis și corect informația către persoana cu care vorbești. Comunicarea se face totuși pe mai multe canale, nu doar cu ajutorul cuvintelor. **Dacă ai participat la vreun curs de comunicare, probabil știi deja că doar 7% dintr-un mesaj este transmis prin cuvinte, iar diferența de 93% este dată de comunicarea non-verbală și paraverbală.** ”*³

Revenind la timpurile pe care le trăim, este deja recunoscut că, în funcție de vârstă și abilitățile intelectuale (IQ) deja însușite, fiecare dintre noi are un timp diferit de atenție pe un subiect, atunci când purtăm o conversație cu un partener de discuție. Ca adulți, dacă subiectul nu ne interesează, ignorăm mesajul, capacitatea de a rămâne focusați pe conversația respectivă este direct proporțională cu propriile capacități intelectuale. Dacă este un subiect interesant, dacă capacitățile emițătorului sunt adaptate, atractive, multidisciplinare, exemplificative, atunci rămânem atenți pe tot parcursul comunicării. Exemplul clasic îl reprezintă la învățarea adulților atractivitatea unui curs academic. Un studiu de caz, un filmuleț aplicativ, un studiu de caz cu roluri jucate de către cei implicați în procesul de învățare va fi mult mai eficient, completând comunicarea standard în care profesorul vorbește și studentul notează sau nu informațiile comunicate.

Pentru că este foarte importantă comunicarea la locul de muncă, pentru absolventul de studii de licență care intră într-un colectiv nou, unde colegii au vârste diferite, pregătiri diferite, dar și experiențe de viață diferite, de cele mai multe ori noul venit nu este ”chiar bine venit”. În acest context, capacitatea de adaptare la un mediu nou față de cel academic, din care tocmai a plecat, poate crea un stress în plus, în privința adaptării la cerințele job-ului. Și nu mă refer aici doar la partea profesională.

Tipurile de comunicări cele mai des utilizate sunt comunicarea verbală, non-verbală, și para verbală. Analizându-le pe rând succint, vom observa că în societatea modernă digitalizată, apare și comunicarea pe rețelele sociale, în sistem digital, utilizând inteligența artificială. Dar aceste tipuri de comunicare nu fac obiectul analizei în acest material.

³ <https://visionconsulting.ro/cuvintele-reprezinta-doar-7-din-comunicarea-verbala/> - Daniela Irimia, trainer si coach

Revenind la metodele clasice de comunicare verbală, acestea ne ajută să înțelegem că elementul esențial al comunicării este cuvântul...prin comunicarea față în față, la telefon, mass media în formele cunoscute: radio, TV, adăugând aici și rețelele de socializare...etc. dar chiar și aici, semnele pot înlocui cuvintele (un emoticon poate transmite mai ușor celui cu care comunicăm o stare de spirit...decât 3-5 cuvinte!) Cuvintele folosite înțelept, pot da forță mesajului. Astfel, frazele scurte, cuvinte ușor de înțeles, care să include mesajul pe care dorești să-l transmiți, cu date concrete și corecte, în funcție de specificul mesajului, asigurându-te că te-ai făcut bine înțeles, vor asigura o comunicare eficientă. Poți verifica înțelegerea mesajului întrebând efectiv dacă te-ai făcut bine înțeles, dacă este clară informația, iar mesajul comunicat este recepționat. Cu toate acestea, mesajul poate fi înțeles greșit, pentru comunicarea față în față, dacă nu este susținut de mimică, gestică și intonația vocii, ceea ce aduce impedimente acestui tip de comunicare. Aici intervine, folosind înțelept, comunicarea non-verbală și paraverbală.

Comunicarea non-verbală reprezintă 55% din procesul de comunicare eficientă și implică limbajul corpului, gesturile făcute cu mâinile, mișcările picioarelor, mimica feței, schimbarea culorii feței, etc. Chiar și modul în care ne îmbrăcăm sau mergem transmite ceva. Respectându-ne pe noi îi respectăm și pe ceilalți! Fiind conștienți de mesajul pe care vrem să-l transmitem, putem să-l facem mai puternic și de impact gândind în prealabil dacă mesajul nostru verbal este susținut de non-verbal. Sunt tehnici dezvoltate care sunt folosite pentru a comunica unii cu alții, dar și pentru a manipula conștient sau nu. Dezvoltarea intuiției este obligatorie pentru a sesiza chiar și fără a avea cunoștințe aprofundate despre un anumit subiect că ...ceva nu este adevărat. Metodele de manipulare reprezintă un subiect delicat, adesea evitat, adesea asociat cu teorii ale conspirației, deși există chiar și manuale accesibile, realizate de către specialiști în domeniu. A se citi Tratat de dezinformare, autor Vladimir Volkoff- 125 pag, disponibil în format pdf pe internet. ⁴

Revenind la comunicarea non-verbală, cu exercițiu, îndrumare din partea unui trainer de comunicare, dar și perseverență, poate chiar și ca autodidact, prin instruire din resursele "open sources" din bibliotecile virtuale, poți învăța să folosești și corpul pentru a comunica eficient. După ce cuvintele sunt susținute de elementele de non-verbal, este necesar să acorzi atenție și vocii tale, inflecțiunilor vocale din timpul comunicării, atunci când vrei să transmiți și emoție prin mesajul tău, etc.

⁴ <https://scorilos.wordpress.com/wp-content/uploads/2011/03/vladimir-volkoff-tratat-de-dezinformare1.pdf>- 125 pag

Ne amintim cu toții talentul de povestitor al bunicii, al mamei, al educatoarei sau altui profesor care ne-a format la vârsta copilăriei, adolescenței și care poate ne-a influențat chiar alegerea profesiei, evoluția profesională ulterioară, prin modelul care a reprezentat pentru noi! Talentul actoricesc, de exemplu, poate fi depistat de către un specialist din fragedă pruncie, și poate reprezenta o consiliere pentru viitoarea carieră! Este știut că unii tineri au devenit actori descoperându-li-se talentul de către personalități ale domeniului, iar alții au perseverat cu stoicism prin participarea la examenele de admitere în profesie mulți ani, deși nu reușeau să promoveze acel examen (până în anii 1990). Ulterior democrația și accesul la studii plătite, în privat, au adus, de exemplu, accesul în profesia de actor și cântăreț, unor talente care au putut în acest fel să se dezvolte într-o zonă mai greu accesibilă înainte de 1990, să transforme chiar o pasiune într-o profesie.

Comunicarea para-verbală

Comunicarea para-verbală reprezintă diferența de 38% dintr-o comunicare eficientă și cuprinde toate variațiile pe care le face vocea umană. Timbrul vocii, tonul și volumul, ticurile verbale sau pauzele din vorbire au un rol semnificativ în transmiterea clară a unui mesaj. O voce puternică, plăcută și fermă captează atenția și transmite mai ușor mesaje importante. Pentru speak-erii vocaționali, acest tip de comunicare este esențial pentru a-și capta auditoriul, ajută la captarea atenției, la comunicarea mesajului cu direcție către auditoriu, fiind adesea combinate cu alte tipuri de comunicare, pe care le detaliem ulterior. O voce ezitantă, stăpânită de emoții poate transmite nesiguranță, poate conduce la pierderea contactului cu auditoriul. O voce ezitantă, prea joasă, ticuri verbale afectează comunicarea și transmiterea mesajului. Exercițiile de dicție ajută la dezvoltarea abilităților de a lucra vocea în comunicare para-verbală, dar și la perfecționarea în profesii care au la bază comunicarea verbală: exemplu, actorul, profesorul, în care înveți să-ți lucrezi vocea, astfel încât ea să te susțină.

Sunt definiții diferite ale comunicării, care confirmă opiniile diferite ale specialiștilor. Exemplificăm câteva dintre ele: *"Definirea conceptului de "comunicare" implică o serie de dificultăți din cauza diverselor modalități de abordare a acestuia. Fiecare autor a încercat să ofere definiția pe care el o considera potrivită. De exemplu, C. Hovland, I. Janis și H. Kelley definesc comunicarea astfel: "un proces prin care un individ (comunicatorul) transmite stimuli (de obicei verbali), cu scopul de a schimba comportarea altor indivizi (auditoriul)".*

Definiția oferită de Denis McQuail: "comunicarea este transmiterea informațiilor, ideilor și atitudinilor sau emoțiilor de la o persoană la altă persoană sau de la un grup la altul, în mod esențial prin intermediul

simbolurilor. Comunicarea are loc ori de câte ori un sistem, sursă, influențează un alt sistem, destinatarul, prin utilizarea diverselor simboluri transmise prin canalul care leagă cele două sisteme.”

Robert Craig consideră că, cercetarea și teoretizarea comunicării sunt marcate de șapte tradiții. Acestea prezintă asemănări în ceea ce privește conținutul teoriei comunicării și diferențe în modul de abordare a domeniului. Aceste tradiții sunt:

- *retorică – teoretizează comunicarea ca fiind arta practică a discursului;*
- *semiotică – vede comunicarea ca mediere intersubiectivă cu ajutorul semnelor;*
- *fenomenologică – comunicarea este teoretizarea experienței diferenței și dialogului;*
- *cibernetică – comunicarea apare ca un proces informațional;*
- *socio – psihologică (sau a psihologiei sociale) – teoretizează comunicarea ca proces al expresiei, interacțiunii și influenței ei;*
- *socio – culturală – comunicarea apare ca proces simbolic care produce și reproduce modelele socioculturale împărtășite;*
- *critică – consideră apariția comunicării autentice ca fiind doar în procesul reflecției discursive.*⁵

Odată cu progresul inteligenței artificiale în viața noastră, constatăm că audiind diferite texte citite în materiale de pe internet, recunoștem când vocea este artificială și nu este o voce umană. Este un aspect cu care unii cred că trebuie să ne obișnuim, aici depinde de percepția individuală a celui care ascultă materialul. Este recunoscut că sunt actori de la Hollywood preferați să lectureze în materiale informative, documentare științifice, pe canalele tv de specialitate și chiar folosirea vocii lor în filmele de desene animate. Acest lucru demonstrează importanța vocii în comunicare.

Așadar, cheia pentru o comunicare eficientă este în primul rând autocunoașterea și conștientizarea tiparelor de comunicare și în comunicare.

Suntem diferiți și implicit comunicăm diferit, înțelegem diferit, motiv pentru care este necesară, chiar obligatorie dezvoltarea unei capacități în creștere, dacă o autodezvoltăm, de înțelegere, recunoaștere și

⁵ <https://clipsi.ro/2017/01/23/comunicarea-elementele-scopul/>

apreciere. Dorința de autoperfecționare în procesul de comunicare este esențială în orice job, dar cu atât mai mult în sfera juridică, unde cuvintele trebuie să transceadă dincolo de mesajul verbal/non-verbal. Exemplu: dialogul cu un copil minor agresor; cu un minor victima agresiunii unui părinte sau ocrotitor legal, care trebuia să-l protejeze; cu o victimă traumatizată urmare unui viol; cu un infractor din categoria gulerelor albe; etc. pun în valoare abilitățile de comunicare ale investigatorului. Rolul anchetatorului este esențial în aflarea adevărului, în instrumentarea cazului pentru instanță. Și exemplele pot continua în vastul domeniu juridic.

Este important să acordăm o atenție deosebită nu doar cuvintelor, ci și modului în care le spunem, pentru că sensul poate fi foarte diferit în funcție de tonul vocii, poziția corpului când comunicăm sau mimica feței, expresia ochilor, (ochii sunt oglinda sufletului) etc. Așa cum în comunicarea scrisă, o virgulă mutată de la locul ei poate modifica sensul mesajului, la fel și în comunicarea verbală, cu atât mai mult cu cât fiecare formă de comunicare are rolul ei, iar combinația dintre ele poate ajuta în transmiterea unui mesaj clar, neechivoc, sau dimpotrivă, vorba spune una, iar limbajul non-verbal al corpului spune altceva. (fapt deseori important pentru anchetatori în derularea interogatoriilor...de exemplu)

Un alt exemplu din zona academică o reprezintă chiar schimbarea amplasamentului locurilor în amfiteatrele universitare moderne. În vremurile apuse profesorul era "cocoțat" la propriu pe un podium mult ridicat, la o catedră de unde abia i se vedea capul, înconjurat de un vraf de cursuri, manuale, tratate, coduri, etc. În vremurile moderne, sala de curs a devenit o sală de cinema modernă, unde studenții sunt "cocoțați", iar profesorul la baza sălii, încercând din poziția și cunoșterea pe care a dobândit-o după ani de studiu intens, dedicat, după multe sacrificii; să ofere studenților care TREBUIE să-l depășească pentru a asigura progresul viitorului; informațiile necesare în studiul academic ales.

Sintetizând rolul comunicării potrivit opiniei cercetătorului recunoscut în lumea specialiștilor și în cea academică prin volumul de 433 pag, aflat la a 14-a reeditare, Joseph De Vito⁶ (1988), comunicarea are cinci scopuri esențiale:⁷

- *descoperirea personală* – comunicarea ne ajută să învățăm despre noi și despre alții, să ne descoperim (în special prin intermediul comunicării sociale) și să ne evaluăm;

⁶ Interpersonal communication book, Joseph De Vito, Fourteenth edition, Comunicarea interpersonală – 443 pag reeditarea din 1988- editia a 14-a, 2016- <https://slims.bakrie.ac.id/repository/f7d4f28f39e8b9d8cb794f6c4eb9cb0f.pdf>

⁷ Citat de <https://clipsi.ro/2017/01/23/comunicarea-elementele-scopul/>

- *descoperirea lumii externe* – comunicarea oferă o bună înțelegere a realității exterioare, a obiectelor și a evenimentelor;
- *stabilirea relațiilor cu sens* – comunicarea oferă posibilitatea de a stabili și de a menține relații strânse cu alte persoane;
- *schimbarea atitudinii și comportamentului* – se referă în special la comunicarea realizată prin mass-media, cu rol semnificativ în schimbarea atitudinilor și comportamentelor noastre;
- *joc și distracții* – comunicarea reprezintă un mijloc de a ne distra, de a râde și de a ne simți bine. (important este să nu râdem unii de alții pentru că suntem diferiți și reacționăm diferit la mesaje, la stimuli!)

În privința descoperirii personale constatăm, după atâta ani de cercetări, că tiparele transgeneraționale se rostogolesc în lumea modernă, în care, din păcate, ești adesea greșit încadrat în tiparele din 1988 ale lui DeVito, considerând că în comunicarea despre alții ne descoperim și ne evaluăm prin tiparele comunicării din viața socială. Raportarea la viața altuia, stimulată prin rețelele așa zis ” de socializare”, din păcate contribuie la alienarea individului (adultului) modern, digitalizat, care rămâne cu ochii înțepenii la propriu în postările din viețile altora, în loc să revină în interiorul sufletului lui, pentru a înțelege ce e cu el, de ce s-a născut în aceste vremuri pe Terra, ce destin are, ce-i place să facă, ce-l face fericit, ce-și dorește de la viața lui și a celor cu care conviețuiește, etc.

În acest sens, psihologii, psihiatrii, sociologii, filosofii, educatorii, preoții, medicii neurologi, dar și alți specialiști constată că, din păcate, digitalizarea și inteligența artificială nu aduc evoluția la nivel intelectual și socio-emoțional a omului modern, ci dimpotrivă.

În privința schimbării atitudinii și comportamentului, în cazul comunicării realizate prin mass-media, cu rol semnificativ în schimbarea atitudinilor și comportamentelor noastre sunt necesare multe completări, mențiuni, mai ales în materia metodelor moderne de manipulare, persuasiune, pentru a modifica liberul arbitru, a voinței fiecărei persoane căreia i se adresează mesajul.

Un material interesant este analizat în link-ul următor, unde recomand vizionarea pe minutele indicate mai jos. <https://www.youtube.com/watch?v=B63jjalUE9U-> Cum afli dacă cineva te minte sau nu - Paul Herinean- un podcast din 8 dec 2022.⁸

[06:40](#) Îți dai seama când cineva te minte; [10:48](#) La ce să fii atent să știu dacă persoana din fața ta minte; [28:09](#) Cum interpretez semnalele pe care le primesc; [31:17](#) Ce înseamnă mișcarea ochilor; [43:08](#) Esti gabor, atât ti-a fost, te omorâm (un studiu de caz); [48:17](#) Ce înseamnă tonalitatea vocii unei persoane; [52:32](#) Cum afli cel mai repede ce fel de persoană este cel cu care ai o conversație.

Metalimbajul este o altă componentă a comunicării....valabil pentru cei cu inteligență emoțională dezvoltată...care te ajută să intuiești ce dorește partenerul de conversație, fără să ți-o spună direct.

Indicator **non-verbal general**- mâna la nas înseamnă minciună, ascunderea informației, (preluată de la maimuță), mână la gură, la gât, scărpinat, chiar mâinile cu degetele împreunate înseamnă TOT anxietate...că nu spune adevărul!

Persoanele cu inteligență emoțională dezvoltată stăpânesc uneori chiar inconștient acele mișcări ale corpului, limbajul non-verbal și depistează cu ușurință dacă persoana din fața lui/ei minte. Scăderea tonalității vocii în momentul în care se răspunde la întrebare cu o minciună, sau ascunzînd adevărul....este un alt gest al limbajului non-verbal care ajută anchetatorul (exemplul fiind din zona juridică) să -și contureze părerea despre faptele investigate. Măinile încrucișate pe piept indică că persoana are ceva de ascuns, în limbajul non-verbal.

Indicatorii **non-verbal specifici** sunt ticurile (generate uneori de afecțiuni medicale). Indicatori non-verbali de autenticitate- ex: mână dusă la inimă ...jurând că ceva e adevărat – în funcție de particularitățile socio-culturale ale persoanei. Doar sociopatul nu resimte emoții, este cel care nu se raportează la zona emoțională! (min 16.53) Indicatorii **particulari** sunt generați de specificul cultural.

Orice angajator dorește să cunoscă la candidatul pentru job-ul oferit competențele profesionale, motivația și caracterul.

Indicatorul de anxietate este diferit de **indicatorul de minciună**. Un exemplu este oferit chiar în materialul pe care l-am analizat aici: Plecarea după 19 ani din sistemul militar, juridic în cazul invitatului nu s-a făcut că

⁸ Paul Herinean, un fost agent S.R.I., este un expert în detectarea comportamentului simulat, tehnici de manipulare și de persuasiune și multe alte lucruri. În acest episod se dezvoltă tematica tehnicilor pe care le putem aplica în viața de zi cu zi ca să vedem dacă cineva ne minte sau nu. Humming- psihologie aplicată

a fost dat afară, ci că a decis singur să plece!. Din afară, ar putea să creeze o curiozitate, o suspiciune, care să vrea să fie verificată. Cu certitudine există o motivație personală, care a creat o stare de anxietate, dar nu este o minciună! N-a fost dat afară, a decis singur să părăsească sistemul, în ciuda avantajelor oferite de sistemul militar, față de viața civilă! Emoția asociată momentului plecării este asociată cu "need to know!" Această nevoie de a ști tot despre viața celuilalt a fost speculată de modul de funcționare al rețelelor de socializare, în care practic, unii, de bună voie și nesiliți de nimeni, dau detalii din viața privată, din nevoia de validare a ego-ului ("vezi cine sunt eu, ce pot eu să fac, etc") și ulterior să regrete că sunt loviți exact acolo unde nu se așteaptă, în zonele vulnerabile.

Un exemplu concret al zilelor noastre este proiectul de reglementare la nivelul UE pentru protecția copiilor în mediul on-line, după ce proprii părinți, postează imagini din viața privată a copiilor, iar lipsa de educație în acest sens îi face pe aceștia să devină victime sigure în mediul on-line și nu numai!⁹ Legea Chat-control, aprins dezbătută în această perioadă, poate aduce finalul mesajelor private în mediul on-line, dar în același timp poate genera efecte nedorite asupra vieții private a fiecăruia dintre noi, nu numai a copiilor, minorilor, tinerilor, adolescenților. Este un subiect care merită aprofundat într-un alt material, fiind un subiect de mare actualitate, cu efecte imprevizibile dacă nu este tratat, reglementat cu mare atenție!

Contează însă și credibilitatea sursei de verificare a informației! Se verifică până la informația de semnalare, nefiind un standard universal valabil cu privire la numărul surselor din care verifici o informație (cum în mass media, greșit există cutuma de a verifica din minim trei surse o informație...pentru că toate trei pot fi alterate!)

Ofițerul de intelligence este obligat și pregătit să afle dacă informația este de la prima mână sau nu. Se verifică credibilitatea sursei, de câte ori a dat informații și cât de reale, utile s-au dovedit a fi, informația de semnalare fiind informația inițială, de la prima mână, sursa principală și cea reală de cele mai multe ori. Dacă sursa ta este dezinformată, chiar dacă e de bună credință, profesionistul, analistul de date informative trebuie să analizeze tot ciclul pentru a furniza o informație corectă, reală corelată cu cadrul general.

Anticiparea te ajută, ca în jocul de șah, să ai variante de soluții în baza datelor reale pe care le aduni din teren.

⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=j3rXlOELpX0>- Proiect UE: scanarea tuturor mesajelor online- știre Focus TV-Prima, 14.07 min- 1 sept 2025

Uniunea Europeană pregătește, în această toamnă, o lege care ar putea transforma orice smartphone într-un instrument de supraveghere. Proiectul de lege a pornit inițial de la ideea protecției copiilor în mediul online, însă, atrag atenția criticii, mai-marii Europei ar putea obliga platformele sociale și aplicațiile să scaneze automat toate mesajele, inclusiv pe cele criptate.

Cine, ce, cu cine, cum, când, unde, de ce sunt întrebările esențiale în a desluși adevărul într-o situație! (min 21.20)

De ce sunt necesare aceste informații...pentru predictibilitate comportamentală...importantă pentru angajator, dar și pentru angajat (care trebuie să aibă dovezi concrete și să știe că este corect evaluat, apreciat.) Unde nu există compatibilități între cele două părți, relațiile de colaborare se rup mai devreme sau mai târziu.

Ingineria socială face ca mesajele să fie alterate, manipulate, în funcție de doleanțele celui care cere un anumit rezultat din partea celui care este manipulat prin cuvinte, prin mesajul verbal/non-verbal transmis, etc.

De exemplu, în zona de marketing, ingineria socială devine chiar o competență prin care cel care prezintă produsul te convinge să-l cumperi, chiar dacă nu este de calitate sau raportul preț/calitate este în dezavantajul cumpărătorului/consumatorului...parafrazând celebrul aforism.... "Afară-i vopsit gardul...înăuntru leopardul".

Comportamentul simulat se poate verifica cu ușurință (min 29) conversația într-o stare de relaxare, fără stări de agresivitate prin atitudini, limbaj nonverbal, priviri insistente ale ochilor, etc. sau alte semne ale limbajului corporal, al celor doi comunicatori. Atenție la modificări ale poziției corpului, la stări de anxietate manifestate prin reacțiile la întrebările puse, etc.

Ochii sunt oglinda sufletului....științific, dacă e dreptaci, la întrebare vă răspunde cu ochii, cu privirea în stânga sus, răspunzând ca n-a furat...e adevărat...dreptacii se uită în stânga sus pentru că rememorează ceea ce au făcut deja. Se pun întrebări de control, după care se aplică tehnicile însușite....dezvoltarea abilităților se face analizând poziția ochilor la adevăr sau la minciună.

Când îți amintești ceva din minte, te uiți în stânga sus..ca dreptaci- dovedit științific. Vedem un lucru în absența lucrului...cu ochii închiși ne imaginăm, ne amintim, deschidem ochii ne uităm în stânga...metodă care funcționează și ne desființează încă în practică de către altă situație, (exemplificată și în materialul despre care vorbim.)

Tehnicile de calibrare interpersonală din nou esențiale în comunicare între părți!

Inflecțiunile vocii importante....Min (48.19)

Constanta de comunicare a unei persoane este esențială. Modificarea comportamentului paraverbal indică o modificare a stării emoționale. În acest moment se analizează contextul, poate însemna anxietate, nesiguranță.

La întrebări incomode, ne enervăm, depinde de relația cu persoana respectivă, uneori devenim agresivi, altă dată ne retragem, (aspecte ce țin de zona de profiling... de instinctul acelei persoane)

Depinde de instinctul de supraviețuire al fiecăruia, se manifestă diferit la fiecare dintre noi: "freeze, run sau attack"

"Open source intelligence"...urma pe care o lăsăm în online (social media) ! Ajută să ni se realizeze fiecăruia dintre noi profiling-ul la diverși stimuli, realizată de către psihologi specializați. Modul de comportament, poziționare, siguranța pe care o manifesti, cariera. Testul cel mai simplu, împingi o persoană intenționat și îi vezi reacția! Reacția va fi instinctivă și nu poate fi mascată, chiar nici de către cei mai antrenați specialiști cu cunoaștere și practică în această zonă. Instinctul nu poate fi mascat, disimulat! Anchetatorii din zona penală, dar nu numai, folosesc cu succes aceste tehnici, pentru aflarea adevărului.

Trebuie să prinzi actorii! Cei fără inteligență emoțională dezvoltată pot învăța, pot fi tocilari! Unii sunt profileri empirici, intuitivi.

Top trei întrebări pentru a afla informații despre o persoană...există 20 tehnici care pot fi aplicate și se folosesc în zona serviciilor de securitate. Ex: ego up/ego down pentru a stabili nivelul de ego; persuasiune și manipulare; la ambele vrem ca un individ, un grup, o societate să facă ceea ce ne dorim; la persuasiune spunem scopul, la manipulare nu.

Pentru a detecta eroarea de comportament simulat, trebuie să descoperim erorile cognitive...păreri asemănătoare, după nivelul presupunerilor și prejudecăților diferite la fiecare;

Firmele de "competitive intelligence" fac același lucru cu ceea ce face un serviciu de informații: furnizează informații care să fie suport pentru beneficiar, în funcție de obiectul de activitate al firmei. Exemplele în materialul recomandat. (link indicat anterior).

Aceste firme sunt folosite de către angajatori, antreprenorii de succes, în companiile serioase, care astfel își selectează angajații, îi pot verifica în forme de audit care folosesc informațiile oferite de către aceste firme, pentru a-și eficientiza munca, a selecta personalul corect, a-i fideliza prin bonusuri pe cei eficienți și fideli firmei.

Concluzia materialului: Politica Uniunii Europene este îndreptată către îmbunătățirea comunicării interpersonale, interculturale, între culturi diferite; și Comunicarea non-verbală și cea para-verbală se interpenetrează la același nivel și se înscriu în arhitectura normală a respectării drepturilor omului.

Exemplul semnificativ : ”Cum pot 4 psihologi să schimbe roata la mașină: Trebuie ca roata să-și dorească schimbarea!” Nimeni nu poate evolua dacă nu dorește. Evoluția presupune implicare, voință, puțină de a procesa informația, perseverență, ieșirea din starea de confort, care, deși este la îndemâna oricui, este greu de aplicat în practică, conform cunoscutei afirmații, ”mă schimb de mâine”.

Deși în înțelepciunea lor, strămoșii noștri ne-au lăsat dictonul ”nu lăsa pe mâine ce poți face astăzi” , sunt mulți care așteaptă schimbarea de la alții, pe modelul poveștii de mai jos:

Este o poveste despre 4 oameni numiți: Toți, Cineva, Oricine și Nimeni. Era o sarcină de îndeplinit și Toți trebuiau s-o facă. Toți au fost siguri că Cineva o s-o facă. Oricine ar fi putut s-o facă, dar Nimeni n-a făcut-o. Cineva s-a-nfuriat în legătură cu asta, pentru că era treaba Tuturor. Toți au crezut că : Oricine ar fi putut s-o facă, dar Nimeni n-a realizat că Toți n-au făcut-o.

În concluzie: Toți au dat vina pe Cineva când Nimeni n-a făcut ceea ce ...Oricine ar fi putut s-o facă.

Concluzii:

Comunicarea interpersonală stă la baza comunicării umane. Aceasta cuprinde interacțiuni prin care partenerii exercită o influență reciprocă asupra comportamentelor lor. Caracterul interacțional al comunicării interpersonale presupune faptul că, în momentul unei comunicări interindividuale personale, acționează asupra comportamentelor lor în mod reciproc.¹⁰

Individul, ca ființă socială, se raportează la ceilalți, conform regulilor de conviețuire socială în societate, pentru a se descoperi pe sine și pentru a-și fixa propriul sistem de valori, raportat sau nu la restul valorilor din țară, orânduirea socială, structura societății, epoca în care trăiește.

Pentru a-și putea construi o imagine de sine, el trebuie să înțeleagă cine este el cu adevărat, cum se vede el și cum este perceput de către ceilalți.

¹⁰ Idem 5

De asemenea, comunicarea interpersonală poate fi definită ca un proces psiho-social în care cel puțin doi indivizi dezvăluie informații, emoții, gânduri și experiențe. O comunicare interpersonală bună duce la apariția unor relații profunde, semnificative și satisfăcătoare. Pe de altă parte, modelele greșite de comunicare duc la apariția unei game mari de probleme personale și interpersonale, analizate de specialiștii fiecărui domeniu (lingviști, psihologi, psihiatri, specialiști în etică și morală, etc)

În domeniul juridic, indiferent de specificul job-ului: avocat, magister (judecător), grefier, mediator, arbitru comercial, executor judecătoresc, profiler, procuror, etc. comunicarea este importantă și esențială. În toate formele ei, comunicarea îndeplinește una dintre nevoile psihologice fundamentale ale ființei umane, este vorba despre nevoia de interacțiune.

Chiar și în formele moderne alterate de comunicare non-verbală, on-line, pe rețelele sociale, eliminând contactul direct între comunicatori ascuns sub scuza lipsei de timp, a eficienței modernismului, aduce alienări și înstrăinări între părțile implicate în comunicare, oferind paleative care duc în final la înstrăinarea sufletelor. (și aceasta este o cale de comunicare mai mult extrasenzorială, studiată de mii de ani, care implică legături spirituale mai profunde decât își imaginează unii)

Expert Consiliere Carieră – ECC 2